

దసర కథల పోటీలు
మొదటి బహుమతి పొందిన కథ

సమీక్ష

"ధాం అని పెద్ద శబ్దం అయింది.

బాంబు ప్రేలినట్టు దుమ్ము పైకి లేచింది.

జీవు రకరకాల విన్యాసాలు చేసి కొంచెం ముందుకొచ్చి ఆగింది. వీరభద్రుడు దైవరీతిని కోపంగా చూశాడు.

"వంచరయింది దొరా! చిటికెలో పైరు మారుస్తాను" భయం భయంగా చెప్పాడు.

"కానీరా ఎదవ! బయలుదేరే ముందు అన్నీ చెక్ చేసుకోవాలని తెలీదు" కోపంగా అరిచాడు వీరభద్రుడు.

"చిత్తం! తప్పయిపోయింది" వినయంగా భయంగా చెప్పాడు.

అందరూ జీవులోంచి దిగారు కిందకి. వీరభద్రుడు రోడ్డు వార ఓ చెట్టు నీడన నిల్చున్నాడు. అతనికి చెరొక వక్క ఇద్దరిద్దరు గన్ మెన్లు నిల్చున్నారు, జాగ్రత్తగా పరిసరాలను గమనిస్తూ. ఇంకో ఇద్దరు కండలు తిరిగిన కుర్రాళ్ళు కొంచెం దూరంగా రోడ్డును పరిశీలిస్తున్నారు.

"చిన్న దొరా! ఈ జీవు పాతదై పోయింది-మార్చేయాలా-" చేతులు వట్టుకుని చెప్పాడు మద్దిలేటి.

"ఛస్! నువ్వు ముసీలాడైపోలా- నిన్ను మార్చేయాలా?" వీరభద్రుడు రౌద్రంగా అన్నాడు.

మద్దిలేటి గొంతులో పచ్చివెలక్కాయ పడింది. చిన్న దొర పెద్దదొర లెక్క కాదు-కోపిష్టి!

కోర్టులో సాక్ష్యం చెప్పాలా ఈ రోజు. ఓ మర్దర కేసులో చిన్నదొర మీద కేసు బనా

యించారు నారాయణప్ప వాళ్ళు. దాంలోంచి బయటవడం కష్టంగా ఉంది. ఈసారి ఎలక్షన్ లో నారాయణప్ప వాళ్ళ పార్టీ గెల్చింది. వాళ్ళ నాయకుడికి మంత్రి పదవి కూడా వచ్చింది అందుకని అందినవాళ్ళమీద అందినట్టు కేసులు బనాయించేస్తున్నారు. తమవైపు నాయకుడు ఆరోగ్యం బాగోలేక ఢిల్లీలో విశ్రాంతి తీసుకుంటున్నాడు- ఆలోచిస్తున్నాడు మద్దిలేటి.

"దొరా! మన లాయర్ని మార్చేసేయాలి దొరా! ప్రతికేసు ఇంతకాలం లాగుతున్నాడు" మద్దిలేటి అన్నాడు.

"నీ మొహం! వాడుండబట్టే మనం ఈ మాత్రం ఉన్నాం- లేకపోతే ఎప్పుడో మిమ్మల్నుందర్ని బొక్కలో తోసేవాళ్ళు. రేయ్-తొందరగా కానియ్యండ్రా!" గదమాయించాడు.

"దిక్కులు చూస్తారేం- పైరెయ్యండ్రా!" మద్దిలేటి హుంకరించాడు. చిన్నదొరకు అతను ముఖ్య అనుయాయుడు. పెద్దదొర పెద్దయిపోయి- ఈ ముతాతగాదాలో బహిరంగంగా బయటకు రాకుండా తెరవెనుకే ఉండి పోయాడు. మద్దిలేటి తాత పెద్దదొర తాత దగ్గర ముతానాయకుడుగా ఉన్నాడు. మద్దిలేటి తండ్రి పెద్దదొర తండ్రి దగ్గర పెద్దదొర దగ్గర- కుడి చెయ్యిగా మసీలాడు. ఇప్పుడితను!

బాంబు వినరడంలో అందె వేసిన చెయ్యి గురిచూసి ఎవరి తల ఎగురగొట్టాలో వాళ్ళ మీదే వడేట్లు బాంబు విసురుతాడు మద్దిలేటి. అనవనరంగా అమాయకుల ప్రాణాలు తీయడం ఎవరికీ ఇష్టముండదు. దెబ్బకు దెబ్బ! నారాయణప్ప మనుషులు ఖతం. కావాలి! ఇప్పటి కతను ఓ పాతిక మందిని ఈ లోకం నుండి తప్పించాడు.

అ మాటకొస్తే ప్రతికారం తీర్చుకోవడంలో ఈ ఏడాదికి కొంచెం వెనుకబడ్డారు. వాళ్ళిప్పటికి-తమ మనుషుల్ని ఓ వదిమందినిలేపేశారు. ఎంత ప్రయత్నించినా తాము ఓ ఐదు మందిని పైకి వంపగలిగారు వాళ్ళవైపు వాళ్ళని. అందుకే నమయం కోసం వేట కుక్కల్లా కానుకొనున్నారు.

ఈ కక్షలు ఎలా మొదలయ్యాయో సంపూర్ణంగా తెలీదు మద్దిలేటికి. అతనికి తెల్సిందల్లా నారాయణప్ప వంశీకులకి-- వీరభద్రుడి వంశీకులకి అనువంశికంగా ముతా కక్షలు- కార్పణ్యాలు ఉన్నాయని.

ఇరువురి వంశీకులు రాజకీయాల్లో తలవండిన వాళ్ళే! ఉన్నత పదవులు నిర్వహించినవాళ్ళే! మంతులకు కొమ్ము కాసేవాళ్ళే! తాతలనాటి మనస్ఫర్థలు- వైషమ్యాలు-తరాలు గడిచినా అంతరాలు మటుకు తగ్గకుండా అలానే ఉన్నాయి.

ఎవరిపాటికి వారు తమ రాజ్యాన్ని విస్తరించేస్తూ ఉంటారు. చుట్టు వక్కలున్న ప్రతి ఊరులో తమ ఆధిపత్యం కోసం- వట్టుకోసం పెనుగులాడుతూ ఉంటారు అనుక్షణం.

సారా వేలం పాట పాడడం- సారాయి దీపోలను నడవడం- వగైరా పనులన్నీ చేస్తూ ఉంటారు.

అవనరమైతే డబ్బును సారా ఏర్లుగా పారిస్తూ ఉంటారు.

ఎలక్షన్లు పుడే కాకుండా ఎప్పుడూ ఆ ఊళ్ళో అగ్గిమీద గుగ్గిలంలా కుతకుతలాడు తూంటాయి. ఒక వర్గం వారు ఇంకో వర్గం వారితో కలిసిమెలసి ఉండటంకాని- సంబంధాలు పెట్టుకోవడం కాని చేయరు.

ముతా కక్షల్లో ఓ మాదిరి చురుకుగా పాల్గొనే మనుషులు ఎప్పుడూ ఒంటరిగా పోరు-నలుగురన్న జట్టుగా పోతుంటారు. ఇంక దొరలు కదిలారా- వారి వెనుక ముందు వారి సొంత సైన్యం ఉండాలి. సుశిక్షితులైన అనుచరులు కత్తులు- తుపాకులు-బాంబులు ధరించి ఎంట వస్తూంటారు. ముందుగా వార్త పసికడితే ఇంక లారీలకు లారీలు సైన్యం సిద్ధమవుతుంది గంటల్లో.

రోడ్డుమీద జీవులు ఆర్పాటం చేసుకుంటూ పోతూంటే ఆ దృశ్యం చూసిన సామాన్య మానవులకి తాము ఏదేశంలో ఉన్నామో గుర్తు రాదు. ఏ అమెరికన్ కౌబాయ్ గ్రామంలోనో ఉన్నట్లు ఉంటుంది. క్రెం పిక్చర్ కళ్ళ ముందు జరుగుతున్నట్లు అనిపిస్తుంది.

వియాగ్రి

"దొరా! ఏదో జీప్ వస్తున్నది. మీరు దాక్కోండి" భీమన్న పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చి చెప్పాడు.

వీరభద్రుడు ఓ పెద్ద చెట్టు చాటుకు వెళ్ళాడు. అనుచరుల చేతుల్లో తుపాకీలు పైకి లేస్తున్నాయి. మద్దిలేటి రెండు బాంబులు తీసి రెడిగా వట్టుకున్నాడు. దూరంగా దుమ్ము చీల్చుకుంటూ ఓ జీపు మలుపు తిరుగుతున్నది. సాధారణంగా ఆ ఊళ్ళలో జీపులు వస్తున్నాయంటే- ముతా వ్యక్తులు వస్తున్నట్లే లెక్క!

ఆ జీపు ఎవరిదైంది అర్థం కావడం లేదు. కాని అస్పష్టంగా దానిలోని మంది... పైకి లేచిన తుపాకులు కనిపిస్తున్నాయి.

"రేయ్! నాయల్ని వేసేయ్యండి" వీరభద్రుడు అరిచాడు. నారాయణప్ప మనుషుల జీపు లాగుంది అని అనుమానించి అందరూ సిద్ధంగా ఉన్నారు. జీపు దగ్గరవుతున్నది.

జీపు దూరంగా ఆగింది. రివర్స్ చేసుకు పోబోతున్నది.

"వాడు నారాయణప్ప మనిషే!" అరిచాడు సాంబు ఒకడ్ని గుర్తువట్టి.

"ఇంకేం- వేసేయ్యండి" వీరభద్రుడు అరిచాడు.

ధాం ధాం ధాం అంటూ తుపాకులు ప్రేలాయి.

జీపు రివర్సు అవుతున్నది.

ధాం ధాం ధాం అంటూ అట్నించి కాల్పులు.

వీరభద్రుడు తుపాకీ అందుకుని కాల్చాడు. అట్నించి తూటాలు వస్తున్నాయి. హోరు గాలి... ధుమ్ముధూళి!

దుమ్ములో ఏదీ స్పష్టంగా కనపడడంలేదు. అట్నించి రెండు ఇట్నించి రెండు బాంబులు రోడ్డు మధ్యలో పడి పెద్ద శబ్దం చేస్తూ ప్రేలాయి.

దుమ్ము ధూళి ఆ ప్రదేశం అంతుతా ఆవరించింది.

మద్దిలేటి చెట్ల చాటుకు దాక్కున్నాడు.

జీపు పూర్తిగా రివర్సు వెనక్కి తిరిగి పోబోయింది. అంతే! మద్దిలేటి గురిచూసి జీపు మీద బాంబ్ వేశాడు. ధాం! అని పేలింది. జీపులోంచి కొందరు ఎగిరి పడ్డారు.

మద్దిలేటి గర్వంగా మీసాలు మెలేశాడు.

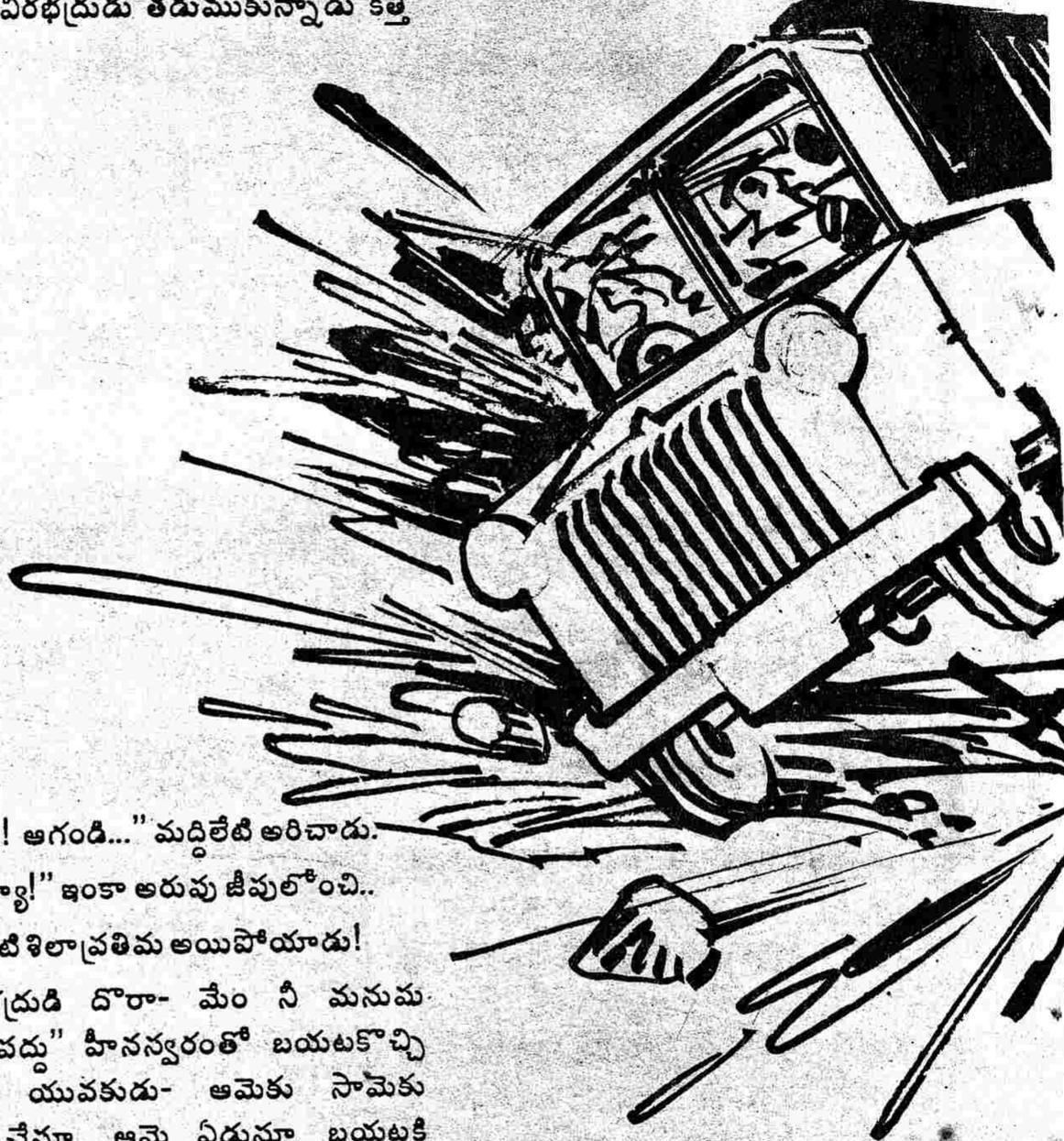
వీరభద్రుడొచ్చి అతని భుజం తట్టాడు. జీపులోంచి కొందరు దూకి పారిపోయారు. జీపు బోర్లా పడింది. జీపులో ఇంకా కొందరున్న

ట్లున్నారు మూలుగులు వినిపిస్తున్నాయి. మద్దిలేటి- వీరభద్రుడు జీపు దగ్గరికొచ్చారు. ఎవరో ఒక యువకుడు- ఒక యువతి- జీపులోంచి బయటకి రావడానికి కష్టపడ్తున్నారు. దెబ్బలు తగిలినట్టున్నాయి. మడతలు నలగని దుస్తులు- వట్టణం దొరలు!

"నీ యవ్వ- ఇంకా ప్రాణాలున్నాయి- ఆ కత్తి ఇలాతే..." వీరభద్రుడు తడుముకున్నాడు కత్తి కోసం.

"ఓరీ రాజుగా- నిన్నెవరు రమ్మన్నారా? రావద్దని రాశాగా- వచ్చినోడివి వాళ్ళ జీపెందు కెక్కావురా?!"

మద్దిలేటి తేరుకుని బాధగా అడిగాడు. "అయ్యా! రెండు గంటలున్నా బన్ను రాలేదు. వగలే కదా- ఏమవుతుందిలే అని- వచ్చిన జీప్ ఎక్కాం లిప్పు యిస్తానంటే..."

"దొరా! ఆగండి..." మద్దిలేటి అరిచాడు.

"అయ్యా!" ఇంకా అరుపు జీపులోంచి.. మద్దిలేటి శిలావ్రతిమ అయిపోయాడు!

"వీరభద్రుడి దొరా- మేం నీ మనుషులమే- చంపద్దు" హీనస్వరంతో బయటకొచ్చి అన్నాడు యువకుడు- ఆమెకు సామెకు సాయం చేస్తూ, ఆమె ఏడుస్తూ బయటకి వచ్చింది.

"ఎవర్రా వీళ్ళు!? ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు వీరభద్రుడు.

"నేను- మద్దిలేటి- చిన్న కొడుకును- వట్టణంలో చదువుకుని- అక్కడే పెళ్ళి చేసుకున్నా! రాజును- ఈమె- రంజని- నా భార్య-" రాజు చెప్పాడు.

"ఓర్పీ! ఎంత మారిపోయావు- పదేళ్ళయింది నిన్ను చూసి... నూకలుండి బతికిపోయావు" వీరభద్రుడు కోరగా చూస్తూ చెప్పాడు- మద్ది లేటి వంక ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు.

"ఇదేం ఊరు బాబు- అనవసరంగా మద్రాసునుండి వచ్చాం...." ఏడుస్తూంది రంజని.

కాని... వాళ్ళు నారాయణప్ప మనుషులు కారే... ఏదో పొరపాటు జరిగింది..." రాజు తూలి వడిపోతుంటే మద్దిలేటి వట్టుకున్నాడు.

అప్పుడు చూశాడు- అతని తల నుండి నెత్తురు కారుతున్నది. అక్కడక్కడ శరీరం మీద స్పష్టంగా గాయాలు కనిపిస్తున్నాయి. కోడలి కూడా బాగా దెబ్బలు తగిలాయి- ఆమె అలానే ఉంది. తనతో సరిపోక సీటిలో సెటిలయి పోయాడు. పెళ్ళి కూడా తనకు చెప్పకుండా చేసుకున్నాడు.

"సార్... జీప్ రెడి!" డ్రైవర్ చెప్పాడు.

"దొరా! వీళ్ళని అనువత్రిలో చేర్చాలి దొరా!" మద్దిలేటి అన్నాడు ఆదుర్దాగా. "ఎదవలు ఎవరున్నారని

వచ్చారో!"

"అలాగేలే! పోతూ పోతూ - జనరల్ హాస్పిటల్లో వదేసిపోదాం- కోర్టుకు తైమవు తున్నది... ఎక్కండి... వీళ్ళని మధ్యలో కూర్చో బెట్టు..." వీరభద్రుడు... జీపు మొదటి సీటులో కుర్చున్నాడు డ్రైవర్ వక్క.

రాజును- రంజనిని ఎక్కించారు-

మళ్ళీ జీపు బయలు దేరింది- దుమ్ము లేపుకుంటూ.

రోడ్డుకు వక్కగా బద్ద ఆ జీపు వక్కనరెండు శవాల్ని అలానే కాకులకు గ్రద్దలకు వదిలి- మద్దిలేటి జీపు బయలు దేరింది.

"ఓరేయ్! నేరావద్దన్నా కదరా- ఎందు .

CHANDRA

కథ వెనుక కథ

సీమ కథలో కర్నూలు జిల్లా రచయితలకు స్థానం లభించకపోవడం గురించి చర్చ వచ్చింది. ఓ సాయం త్రం. మిత్రుడు శ్రీ బాలకృష్ణగారు ఇంత మంది, సేరుకు, రచయితలున్నారు కర్నూలు జిల్లాలో కాని - ఒక్క కథ కూడా సీమ కథలకు రాయలేకపోయారు. అవమానం - అని బాగా నిష్కారంగా మాటాడారు.

నాలో రోషం సాధుచుకు వచ్చింది. ఇంటికి రాగానే రాత్రిపదిన్నర మండి కూర్చుని పన్నెండున్నరలోగా కథ రాసి - కసి కొద్ది మరునాడు బాలకృష్ణ గార్ని చెప్పాను - రాసి పోటికి పంపినట్లు.

స్వపరిచయం

కలం పేరు : వియోగి; అసలు పేరు : కోపలి విజయప్రసాదు; తలిదండ్రులు : సుబ్రహ్మణ్యేశ్వరరావు, వినులాదేవి; పుట్టిన ఊరు : తెనాలి; పెరిగింది : నెలూరు; స్థిరపడింది : కర్నూలు; ఉద్యోగం : ద్రోణా చలంలో అసిస్టెంట్ అడ్మినిస్ట్రేటివ్ ఆఫీసరు; ఆన్లం పెట్టింది : జీవితభీమా సంస్థ; సాహితీ బీజం వాటింది : కలం పట్టాలని కోరిక కలిగింది నాన్నగార్ని - మామయ్యగార్ని చూసి; సాహితీ సరుపు : విహారి; ప్రచురితమైన కథలు : ముప్పై పైగా - "ప్రియా చిత్రమా" నవల; కృతజ్ఞతలు : రచయితగా నన్ను గుర్తించి ప్రోత్సహించింది ఆంధ్రప్రతిక, ఆంధ్రప్రభ సంపాదక వర్గం - తర్వాత స్వాది బలరామ్ గారు తదితరులు; ప్రత్యేక కృతజ్ఞతలు : సమిధ కథకు ప్రథమ బహుమతిని యిచ్చి ప్రోత్సహించిన మయూరి సంపాదక వర్గానికి ముఖ్యంగా జె.కి.ఎం.గార్ని మరియు వ్యాయనిర్ణేతలైన వేంపలి నిరంజన్ రెడ్డి, శ్రీ దాదా హాయత్, శ్రీ రాజమోహన్ రావుగారకు. కథలు రాయ మని ప్రోత్సహించే శ్రీమతికి. చదువు : వి.ఆర్.కాలేజీ,

నెలూరులో బియ్యపి దాకా - ఆ సైన్ 1 వాలుగు యమ్మేలు ప్రైవేట్ గా, గుర్తింపు : రేడియో వాటికలు చాలా ప్రసారం చేసి ప్రోత్సహించారు కడప వారు. కర్నూలు వారు చాలా కథలు ప్రసారం చేశారు. రేడియో శ్రోతలకు విజయప్రసాదుగా చిరపరిచయం.

వియోగి.

విజయప్రసాదు. కె.

డర్టీ రాహుల్

ఓకసారి షూటింగ్ లో కరిష్మాకపూర్ వెంపలు పట్టుకుని లాగుతూ డర్టీ బోక్స్ వేయసాగేడు రాహుల్ రాయ్. అందరు చూస్తుండగా అలా చేయడం లో కరిష్మాకి కోపం వచ్చింది. ముందుగా 'వొడ్డు' అని అంది. తరువాత లాగి వెంప మీద కొట్టింది.

అంతే! అమ్మాయిల వెంపలు పట్టుకోవాలంటే రాహుల్ కి భయం.

గొచ్చావురా!" మద్దిలేటి ఏడుస్తూ అడిగాడు.

"నీకోడలే... గొడవ చేసింది... మీ వాళ్ళకు తెలీకుండా పెళ్ళి చేసుకున్నారెండేళ్ళయింది- నూసాదాం... అంటే... ఇలా- ఇలా... బయలుదేరాం-" నీర్పంగా చెప్పాడు.

"ఎంత వని చేశారా! మాకు ముందు రాస్తే దొర వకడబ్బందీగా ఏర్పాట్లు చేసే వాడు" ఆవేదనతో చెప్పాడు.

తెగినబంధం తెగినట్లుంటే బాగుండేది మద్దిలేటి మనసులో అనుకున్నాడు. ఈ ముఠా తగాదాలు నచ్చక దూరంగా వెళ్ళిపోయాడు కొడుకు.

"బ్రానా! మనకు రాస్తే బందోబస్తు చేసే వాళ్ళం! చదువుకున్నారన్నమాటేగాని- ఈ కాలం కుర్రాళ్ళకు తెలివిలేదు మద్దిలేటి" బాదగా అన్నాడు వీరభద్రుడు.

"బ్రాదొరా! వట్టణంలోనే ఉద్యోగం చేస్తు... హాయిగా ఉన్నాడనుకుంటే- ఇలా వచ్చి..." ఏడ్చాడు మద్దిలేటి.

"అయ్యా! నిన్ను - అమ్మని తీసుకపోదామని వచ్చానే! ఈ ఊరు విడిచి అందరం వెళ్ళిపోదాం-" రాజు నీర్పంగా చెప్పాడు తన మనసులోని మాట.

"ఏందిరోయ్! ఈ దొరని విడిచి పోవడమే! ఆ యములాడు తీసుకు పోవలసిందే- అప్పటి దాకా చావైనా బ్రతుకైనా- మాతోపే!" సంభనంగా నవ్వుతూ అన్నాడు వీరభద్రుడు. దాంలో హెచ్చరిక ఉంది- అది మద్దిలేటికి అర్థం అయింది.

"అవునా! ఈ శరీరం పెరిగింది దొరకోనం! వాళ్ళ ఉప్పుతిని బ్రతికాను- నా చివరి నెత్తుటి బొట్టు వారి కోనం కర్చు చేస్తాను" మద్దిలేటి చెప్పాడు.

"దొరా... ఎనకాలేదో జీవు వస్తున్నది" సాంబు హెచ్చరించాడు.

"నాయాల్లి! నారాయణప్ప మనుమలు వదిలేట్టులేరు- ఇయ్యాల- ఆళ్ళో మనమో తేలాలి" శివయ్య పౌరుషంగా అన్నాడు- వెనకాల గన్ పొజిషన్ లో వట్టుకొని.

వీరభద్రుడు ఆలోచనలో పడ్డాడు.

మద్దిలేటికి కంగారు పెరిగింది. ఇటు చూస్తే కొడుకుకోడలు పరిస్థితి బాగాలేదు. వీలైనంత తొందరగా కర్నూలు టౌన్ చేరుకోవాలి. ఇంకా వదిలిలో మీటర్ల పైన ఉంది. వెనకాల ఫాలో అవుతున్నది... నారాయణప్ప మనుమల్లైతే... గట్టిపోరాటం తప్పదు.

"ఏం మద్దిలేటి ఆలోచిస్తున్నావు?" వీరభద్రుడు అన్నాడు.

"చూస్తూ ఉంటే... ఆదినారాయణ గాంగు వస్తున్నట్లుంది- ఆ తుపాకులు - చూస్తున్నావుగా దొరా!" మద్దిలేటి అన్నాడు... తీక్షణంగా చూస్తూ. "ఇంకా దూరంగా కూడా ఏవో వస్తున్నయ్యి."

"రేయ్ జీప్ వేగం పెంచరా- వాళ్ళకి దొరకూడదు" వీరభద్రుడు డ్రైవర్ భుజం తట్టాడు. "కర్నూలు వెళ్ళి మనోళ్ళని కూడగట్టుకోవాలి."

జీప్ వేగం పెరిగింది... డ్రైవర్ ఎనభై- తొంభై... బాణంలాగా గాలిని చీర్చుకుని పోతున్నది... బండి షేక్ అయిపోతున్నది. గుంటల్లో పడిలేచినప్పుడల్లా ఎగెరిగెరి పడుతూ జీపులోని వాళ్ళు.

రాజు- రంజని... ఆ బాధలకు తట్టుకోలేక పోతున్నారు... అసలే దెబ్బ బాధలు- దానికి తోడు జీపు మోతలు. హైవేలో- ఎదురుగా లారీలు- బస్సులు వస్తున్నాయి- హారన్ బాయ్ మని కొట్టాడు డ్రైవర్.

వేగం ఏ మాత్రం తగ్గించకుండా- హారన్ కొట్టుకుంటూ నర్రున పోనిచ్చి- పక్కకి కోశాడు జీప్ ని.

బంపర్ రోడ్డు మీదున్న రాళ్ళమీంచి పెద్ద శబ్దం చేసుకుంటూ పోతూన్నది జీపు.

తాత్కాలికంగా వెనకనున్న జీప్ కన్పించడం లేదు. లారీలు అడ్డమొస్తున్నాయి. ఆర్టీసీ

బస్సులు దూసుకుపోతున్నాయి. ఇంతలో ఏదో బస్సు మీదకొచ్చేసింది నర్రున- డ్రైవర్ మంచి ఎక్స్‌వర్ట్ కాబట్టి ఎంట్రుకవాసిలో ప్రమాదం తప్పిపోతున్నది-పోయింది.

వీరభద్రుడు తల వెనక్కి తిప్పి చూశాడు. జీవు దూరంగా చాలా దూరంగా కనిపిస్తున్నది- ఆ వెనుక కలవడంలేదు.

"ఏరా! ఈరోజు మనకు మూడిందా?" అడై ర్యంగా అడిగాడు వీరభద్రుడు. "వాళ్ళకు మెసేజ్ ఎలా వెళ్ళిందిరా!"

"దొరా! ఈ మద్దిలేటి బతికున్నంత కాలం ఏం భయంలేదు- వాళ్ళని లేపెయ్యనూ-" రోషంగా అన్నాడు.

"ఏం చేస్తావు?" ఆ గొంతులో భీతి-

"దొరా! అక్కడ బస్సు ఆగి ఉంది గదా- ఆ పక్కన ఓ క్షణం జీవు సో చేయించు దొరా- నేను బస్సు ఎక్కి వాళ్ళని..." అంటూ జీవు ఎనక్కి వెళ్ళాడు.

ఓ ఎర్రబస్సు ఆగి ఉంది. జీవు దాన్ని ఓవర్ టేక్ చేస్తున్నట్లు పోయి- ఓ క్షణం అగీ అగనట్లు ఆగింది. మద్దిలేటి జీవులోంచి దూకాడు. బస్సు బయల్దేరిట్టుంది. దూకడంలో వట్టుతప్పి పడ బోయాడు రోడ్డు మీద.

నిలదొక్కుకున్నాడు- బస్సు బయలుదేరింది. మద్దిలేటి పరిగెత్తాడు- కాని బస్సు వేగం పెరుగుతున్నది... డోర్ అందు కోలేకపోతున్నాడు... అరిచినా బస్సు ఆగలేదు.

ఇంతలో-

ఎదురుగా లారీ... దూసుకొచ్చింది.

బస్సు కొంచెం స్టో అయింది...

మద్దిలేటి... బస్సు వెనుకనున్న ఇనుప నిచ్చెన వట్టుకున్నాడు... చక చక టాపు దగ్గరికి

అనితా చెల్లి కథ

పాకిస్తాన్ నటి అనితా అయూబ్ చెల్లెలు అంబర్ అయూబ్ వ్యభిచరిస్తూ పట్టుబడిందని పాకిస్తాన్ (కరాచి)లోని 'జీగ్ పత్రిక' 13 నవంబర్లో ఒక వార్తని ప్రచురించింది.

ఒక ఇంట్లో అంబర్ అయూబ్ తో పాటు కొందరు కార్ గర్స్, మాడల్ గర్స్ కూడా పట్టుబడ్డారు. అంబర్ అయూబ్ పాకిస్తాన్ టి.వి. డ్రామాల్లో, అడ్వర్ టైజ్ మెంట్స్ లోను నటిస్తోంది.

వచ్చి తలెత్తి చూశాడు.

ఆ జీవు దగ్గరవుతున్నది.

నందేహం లేదు-

నారాయణప్ప మనుమలే... వన్నెండు మంది పైనే ఉన్నట్లున్నారు కిక్కిరిసి...

అరే- ఒకటి కాదు... వెనకాల రెండు జీవులు- దొరకు మూడింది ఈ రోజు... వీరభద్రుడికి నూకలు చెల్లాయి.

ఎలా... ఎలా...

ఆ జీవుకేం కాకూడదు. దొరకేం కాకూడదు.

దొరతో బాటున్న తన రాజుకేం కాకూడదు...

ఎంత చెడ్డా తన కోడలు రంజనికేం కాకూడదు.

జీవు దగ్గరికి వచ్చేసింది.

క్షణంలో... బస్సును క్రాస్ చేసి

వెళ్ళబోతున్నది! మెరుపు వేగంతో బాంబును ఆ జీవులోకి విసిరాడు మద్దిలేటి. అతని గరి ఇంతవరకు తప్పలేదు.

పెద్ద విస్ఫోటనంతో బాంబు పేలింది.

జీవు తుక్కుయింది. జీవులోని మనుమలు శవాలయ్యారు. అందరూ అల్లంత ఎత్తు ఎగిరి మాంస ఖండలుగా పడ్డారు.

వెనకనే వస్తున్న రెండో జీవు ఈ హతా తవరిణామానికి బిత్తరబోయి- ఆగబోయింది.

కాని మద్దిలేటి... ఇంకో బాంబును ఆ జీవుమీద కూడా వేశాడు... ఈసారి బస్సు గుంటలో పడ్డంతో అతని గురి తప్పింది- అతని వట్టు తప్పి కిందపడ్డాడు.

ఆ జీవు బాంబు దెబ్బకు వల్లీలు కొట్టి పొలాలో పడిపోయింది. బస్సు ఆగకుండా వెళ్ళి పోయింది. బాంబుల సీమలో ఎప్పుడు బస్సు ఆపకూడదు తెల్పు డ్రైవర్ కు.

రోడ్డు మీద పడ్డ మద్దిలేటి దొర్లుదామ నుకున్నాడు. కాలు కలుక్కుమంది... ఫ్రాక్చర్- పాక్కుంటూ చెట్టుకెళ్ళాడు.

అప్పటికే మూడో జీప్ ఎలర్ట్ అయింది.

మద్దిలేటి రివాల్యూర్ తీసి కాల్చబోయాడు.

ఆ జీప్ లోంచి రైఫిల్లు నిప్పులు కక్కాయి. తప్పుకున్నాడు. ఎంత మర్రి చెట్టయినా ఎంతకని తట్టుకోగలడు. రెండో జీవులోంచి బ్రతికి బయటపడ్డవాళ్ళు తుషాకుల్ని కాల్చ సాగారు.

మద్దిలేటి... ఆఖరి బాంబ్ తీసి ముడో జీవున్న వైపు విసిరాడు... జీవుమీద పడి పేలింది... కాని మనుమలు తప్పుకున్నారు- ఛీ! గురి తప్పింది.

అట్నించి బాంబ్ వచ్చి చెట్టు వక్కన పేలింది. అంతే... మద్దిలేటి... కాళ్ళు, చేతులు అతని స్వాధీనంలో లేవు... వ్రేలాడిపోతున్నాయి. మొండెంలోంచి ప్రాణం పోతున్నది.

తమ జీవు కనిపిస్తుందేమోనని చూశాడు. ఎక్కడలేదు. సురక్షితంగా వెళ్ళిపోయినట్లుంది.

ఫ్యాక్షన్ లో పుట్టి ఫ్యాక్షన్ లో చస్తున్నాడు తాను. ఏ పాపం ఎరుగని తన కొడుకు కోడలికి తన పాపం అంటుకుంది- చావుబతుకులో ఉన్నాడు... దేవుడా! వాళ్ళని బతికించు... గుడ్డు తేలేశాడు- ఎందుకొచ్చిన ముతాతగాదాలు? ఎవరు ఎవర్ని చంపుతున్నారు? చంపు కొంటు న్నారు? శాంతి లేదా తమ బతుకులకు. విశ్రాంతి లేదా ఈ ముతా కక్షలకు... తెరుచుకున్న కళ్ళు ప్రశ్నిస్తున్నాయి.

నా జీవితాన్ని తరలూనో జీ కొట్టుకుంటావు
తిప్పణాసంకటో నైనింకా వంకటో అనుకున్నాను!
ఏమ... ఇలా?

